

5 otázek pro absolventy

Štěpán Jirka

designér značky Mercedes

Absolvent fakulty designu a umění Ladislava Sutnara sbíral ocenění za design po celou dobu studia. Ve své práci se orientoval především na design automobilů a jeho nápady a myšlenky jej vynesly až ke světovým značkám. Podílel se na projektech pro BMW, Audi, Lamborghini, Ducati či Mini. Jeho výsledky natolik oslovily automobilku Mercedes, že mu sama nabídla, aby pro ně pracoval.

Co si vybavíte jako první, když se řekne Západočeská univerzita?

Jako první se mi vybaví trojúhelník. Asi to bude tím logem, za ty roky se mi vrylo do paměti.

Měl jste při nástupu na ZČU představu, čemu se budete věnovat? Jak se to liší od současnosti?

To, co dělám, se od mojí původní představy liší hodně. V první řadě jsem nečekal, že skončím u aut, natož v Německu, a už vůbec ne v Mercedesu. Daimler Advanced Exterior Design se navíc nevěnuje běžným autům, která jdou do výroby, ale vizím a konceptům, se kterými se setkáváte jen na autosalonech a v tisku. O tom se mi ani ve snu nezdálo.

Co zpětně ze svého studia nejvíc oceňujete?

Často si vzpomenu na hodiny matematiky s docentem Lávičkou. Někomu se zdály pro designéry zbytečné, tak je vyřadili z povinných předmětů. Já jsem se je i tak rozhodl dochodit. Když jsem se před dvěma roky začal věnovat parametrickému designu a programovat nové nástroje pro 3D, uvědomil jsem si, že jsou to všechno věci z jeho hodin. Právě díky tomu si mě všimli v Mercedesu a dalších firmách.

Jaká osobnost z univerzity se vám vryla do paměti a proč?

Pro mě byl naprosto zásadní můj vedoucí ateliéru František Pelikán. Nikdy nebyl úplně spokojený s žádným návrhem, i když se mu líbil. Časem jsem se naučil kritiku ocenit, místo abych ji bral osobně. V prostředí, kde pracuji, kde i šéf vašeho šéfa má svého šéfa, je důležité umět kritiku přijímat a umět si z ní něco odnést. Ve chvíli, kdy

je člověk se sebou moc spokojený, zapomene na sobě pracovat.

Co byste vzkázal dnešním studentům?

Vysoká škola je první škola, na kterou jdete, protože chcete, ne, protože musíte, a podle toho by mělo vypadat vaše nasazení a nadšení. Když přijдете na pracovní pohovor a váš potenciální šéf má před sebou člověka, který miluje to, co dělá, těžko odolá touze, nemít někoho takového v týmu.

Michaela Chaloupková

členka představenstva ČEZ, top manažerka

Absolvovala právnickou fakultu, poté vystudovala Executive Master of Business Administration Program (MBA) na KATZ School of Business a University of Pittsburgh se zaměřením na energetiku. Od roku 2003 působí ve skupině ČEZ. V roce 2011 se stala členkou představenstva skupiny ČEZ a od roku 2014 je také ředitelkou divize Správa.

Co si vybavíte jako první, když se řekne Západočeská univerzita?

Moje alma mater a poslední skvělé roky, které jsem strávila v rodné Plzni a na univerzitě.

Měla jste při nástupu na ZČU představu, čemu se budete věnovat? Jak se to liší od současnosti?

Představu jsem měla spíše mlhavou. Chtěla jsem se pohybovat v oblasti práva, ale nebylo mi přesně jasné, zda chci být soudce, nebo advokát. Po pár letech v praxi jsem se ale vydala úplně jinou cestou. Jsem hlavně manažer a práce s lidmi mě nesmírně baví. A to, že mám právnické vzdělání, je skvělý základ, ze kterého velmi často čerpám při řešení nejrůznějších situací nejen v práci.

Co zpětně ze svého studia nejvíc oceňujete?

Úplně upřímně, časovou flexibilitu, která mi umožňovala při studiu pracovat, a získávat tak zkušenosti.

Jaká osobnost z univerzity se vám vryla do paměti a proč?

Jsou to hlavně někteří studenti, se kterými jsem studovala a kteří pak vyrostli v profesionály ve svém oboru. Třeba Bohouš Havel, spoluautor občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, nebo Jirka Matzner, úspěšný advokát. A další kamarádi...

Co byste vzkázala dnešním studentům?

Dosažení formálního vzdělání je pro budoucí uplatnění v praxi stále potřebná a důležitá věc, ale ve finále je stejně nejdůležitější dělat v životě to, co člověka činí šťastným a spokojeným.

Josef Perlík

předseda představenstva a generální ředitel ŠKODA JS

V roce 1999 absolvoval fakultu strojní. Od roku 2001 pracuje ve společnosti ŠKODA JS. Nejprve jako projektant technologických systémů, poté jako obchodní manažer pro zahraniční subdodavatele. V roce 2006 nastoupil do pozice ředitele divize Inženýring a od roku 2007 řídil účast společnosti ŠKODA JS na největší investiční akci na Slovensku – dostavbě jaderné elektrárny Mochovce. V roce 2011 byl pověřen řízením zpracování a přípravy nabídky mezinárodního konsorcia MIR.1200 v tendru na dostavbu jaderné elektrárny Temelín. Od roku 2010 je členem představenstva a od roku 2016 jeho předsedou a generálním ředitelem společnosti ŠKODA JS a.s.

Co si vybavíte jako první, když se řekne Západočeská univerzita?

Nádherné pětileté období života v krásném mládětvém věku, bez zásadních starostí a komplikací, spoustu zábavy, kamarádů a zážitků. A Západočeská univerzita k tomu bezesporu přispěla již tehdy velmi dobře zvládnutým režimem studia, kvalitní výukou i citlivým přístupem. Prostě – pět let, jak má být.

Měl jste při nástupu na ZČU představu, čemu se budete věnovat? Jak se to liší od současnosti?

Pouze základním způsobem – chtěl jsem studovat techniku, která mě bavila, a podílet se na realizaci strojírensko-technických projektů, protože mě zajímaly a měly náplň. K jaderné energetice jsem se dostal až v rámci studia, zaujala mě, považoval jsem ji za velmi perspektivní obor a dnes vím, že jsem se nemýlil. V podstatě jsem si pak tuto představu naplnil, celou svoji praxi jsem před nástupem do pozice generálního ředitele strávil realizací a řízením projektů v naší společnosti.

Co zpětně ze svého studia nejvíc oceňujete?

Citlivý přístup ze strany vyučujících. Myslím, že je to klíčové. Každý člověk něco umí, na něco má nadání a něco také neumí a nikdy umět nebude. Rozpoznat, kde přitlačit a kde naopak mírně ubrat, považuji za velmi zásadní pro výuku a pro vytvoření osobnosti z každého studenta v rámci jeho dovedností. Zároveň to nikoho nezbavuje povinnosti se učit a studovat, jen to pomáhá v orientaci, na co se zaměřit. Tím se správným způsobem formuje osobnost a případná specializace a může se předurčit i budoucnost každého studenta.

Jaká osobnost z univerzity se vám vryla do paměti a proč?

Velmi dobře si pamatuji na profesora Koutského a docenta Kubeše z tehdejší katedry materiálu a strojírenské metalurgie. To byly právě ty osobnosti, které měly cit pro situaci a dokázaly správným způsobem komunikovat se studenty a spoludotvářet je.

Co byste vzkázal dnešním studentům?

Aby na sobě za každou cenu pracovali, aby nepodceňovali studium, aby o něm přemýšleli, aby schopnost se učit neztratili ani po ukončení studia – je totiž jedna z nejdůležitějších vlastností v životě. V následné praxi nedostanou nic zadarmo, učit se budou každý den, naslouchat budou muset každý den a pouze ti, kteří to dokážou, mohou mít úspěch. Aby plnili to, co mají, i když se jim to nemusí zrovna zamlouvat. I to je vlastnost, kterou budou extrémně potřebovat a formuje v člověku smysl pro povinnost a souměřitelnost s problémy firmy, což je zásadní. No a také, aby si studijní období užili, je to jedno z posledních (ne-li poslední) období života, kdy není člověk zatížen životními problémy a povinnostmi skutečně zásadního charakteru. To už se nebude nikdy opakovat.